УДК 343.13

DOI 10.37566/2707-6849-2021-1(34)-15

Василь ЖМУДІНСЬКИЙ,
адвокат,
кандидат юридичних наук
ORCID: 0000-0002-1439-128X

ВІДНОВЛЕННЯ ЗАКРИТОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ

Постановка проблеми. Однією із форм закінчення досудового розслідування є закриття слідчим кримінального провадження. Законне й обґрунтоване прийняття рішення про закінчення досудового розслідування забезпечує реалізацію таких завдань кримінального провадження, як захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав і законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений і жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу. Разом з тим необґрунтоване закриття кримінального провадження шкодить боротьбі зі злочинністю, дозволяє уникнути відповідальності за вчинене кримінальне правопорушення винними, порушує права та законні інтереси потерпілих осіб [1, с. 528].

Нагляд за законністю рішень слідчого про закриття кримінального провадження здійснює прокурор – процесуальний керівник досудового розслідування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі чималу увагу науковці приділили дослідженню проблемних питань закриття кримінального провадження під час досудового розслідування, зокрема Ю. Азаров, Ю. Грошовий, А. Дубинський, В. Зеленецький, М. Климчук, В. Маляренко, А. Миронов, М. Михеєнко, В. Назаров, М. Погорецький, М. Руденко, В. Савицький, О. Торбас, Л. Удалова та ін. Однак висвітлення питання щодо відновлення кримінального

провадження після його закриття практично не проводилося, що викликає потребу в даному дослідженні.

Метою статті є дослідження теоретичних і практичних проблем, які виникають під час відновлення кримінального провадження, закритого за рішенням слідчого.

Виклад основного матеріалу. Закриття кримінального провадження – це процесуальна дія органу досудового розслідування та/або суду, яка полягає в закінченні досудового розслідування у зв'язку з настанням певних юридичних фактів.

Перелік юридичних фактів, які є підставою для закриття кримінального провадження, визначені у ст. 284 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) [2, с. 255].

Відповідно до абз. 1 частини четвертої ст. 284 КПК України визначено, що про закриття кримінального провадження слідчий, дізнавач, прокурор приймає постанову, яку може бути оскаржено у порядку, встановленому цим Кодексом [3].

Частина шоста ст. 284 вищезгаданого Кодексу зазначає, що копія постанови слідчого, дізнавача про закриття кримінального провадження надсилається заявнику, потерпілому, прокурору. Прокурор протягом двадцяти днів з моменту отримання копії постанови має право її скасувати у зв'язку з незаконністю чи необґрунтованістю. Постанова слідчого, дізнавача про закриття кримінального провадження також може бути скасована прокурором за скаргою заявника, потерпілого, якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання заявником, потерпілим копію постанови [3].

Пунктом 3 частини першої ст. 303 КПК України передбачено, що на досудовому провадженні можуть бути оскаржені рішення слідчого, дізнавача про закриття кримінального провадження – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником [3].

Отже, зазначеними вище нормами Кодексу прямо визначено коло суб'єктів, які можуть скасувати постанову слідчого про закриття кримінального провадження, зокрема, це:

- прокурор, у ході здійснення нагляду за законністю та обґрунтованістю рішення слідчого. Скасувати постанову слідчого у такому випадку прокурор вправі протягом двадцяти днів з моменту отримання відповідної копії;

- прокурор, за наслідками розгляду скарги заявника, потерпілого на постанову про закриття кримінального провадження, у разі якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання заявником, потерпілим копію постанови;

- суд, у результаті оскарження заявником, потерпілим, його представником чи законним представником рішення слідчого про закриття кримінального провадження. Скарга на постанову слідчого в такому разі може бути подана особою до суду протягом десяти днів з дня отримання її копії.

На нашу думку, найбільш зрозумілим і доступним способом оскарження постанови слідчого про закриття кримінального провадження є подання особою скарги до суду або до прокурора і водночас недостатньо вдосконаленим є механізм скасування прокурором постанови слідчого про закриття кримінального провадження під час здійснення нагляду.

Як зауважує П. Каркач, значний обсяг роботи в діяльності прокурора становить нагляд за законністю й обґрунтованістю закриття кримінального провадження [4, с. 142]. Прокурор наглядає за законністю рішень слідчого про закриття кримінального провадження шляхом перевірки відповідних постанов, проведення якої є службовим обов'язком прокурора процесуального керівника досудового розслідування [5, с. 163].

Діяльність прокурора – процесуального керівника під час закриття кримінального провадження на підставі ст. 284 КПК України також зводиться до вивчення матеріалів кримінального провадження з метою надання правової оцінки законності винесення відповідної постанови та її обґрунтованості [6, с. 207].

Як зазначалось, прокурор протягом двадцяти днів з моменту отримання копії постанови про закриття кримінального провадження має право її скасувати у зв'язку з незаконністю чи необґрунтованістю.

Підставами для скасування постанови про закриття кримінального провадження слід визнати: коли постанова про закриття кримінального провадження винесена некомпетентною особою та з порушенням процесуальної форми; якщо підстави, за якими закрито провадження, не ґрунтуються на доказах, зібраних під час досудового розслідування або зібраних доказів недостатньо; якщо суттєво порушені норми матеріального і процесуального права; коли у кримінальному провадженні не виконані обов'язкові вказівки керівника органу досудового розслідування, прокурора [7, с. 133].

Саме за наслідками вивчення матеріалів кримінального провадження, перевірки, оцінки та використання доказів прокурор вправі прийняти рішення про скасування постанови про закриття кримінального провадження. Однак важливим аспектом у цій ситуації є те, що для прокурора існують законодавчо встановлені часові рамки, протягом яких він може перевірити постанovu про закриття кримінального провадження на предмет її законності чи обґрунтованості, це двадцять днів з моменту отримання копії постанови.

Якщо прокурор не скористається своїм правом, то надалі це фактично не можливо [8, с. 186]. Тобто окремі науковці вважають, що у чинному кримінально-процесуальному законодавстві закріплено механізм контролю прокурора за законністю та обґрунтованістю закриття кримінального провадження слідчим і такий механізм, передбачений частиною шостою ст. 284 КПК України.

Натомість існує й інша наукова позиція щодо цього, яка полягає в наступному.

Можливість скасування постанови прокурора в порядку підпорядкованості ст. 284 КПК України не регламентується. Відповідь на це питання міститься у частині шостій ст. 36 КПК України. Генеральний прокурор України, перший заступник, заступники Генерального прокурора України, прокурори Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, прокурори міст, районів, районів у містах, міжрайонні, спеціалізовані прокурори, їх перші заступники і заступники при здійсненні нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування мають право скасовувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих і підпорядкованих прокурорів у межах строків досудового розслідування [9, с. 117–118].

Буквальне тлумачення наведеного законодавчого положення дозволяє дійти висновку про те, що повноваження прокурорів вищого рівня щодо скасування постанови слідчого чи прокурора можуть бути реалізовані лише у чітко визначених часових межах, а саме – в межах строків досудового розслідування, передбачених ст. 219 КПК [10].

Вказівка закону на «межі строків досудового розслідування» не має чіткої сфери у випадку, коли досудове розслідування закінчене, а отже, про його строки вести мову не можна. Як зауважують фахівці, право скасовувати незаконну та необґрунтовану постанову прокурора про закриття кримінального провадження не входить у строки досудового розслідування, адже вже знаходиться поза його межами. Така ситуація свідчить про відсутність юридичних механізмів щодо перевірки та скасування незаконних та необґрунтованих постанов про закриття кримінального провадження [11, с. 159].

При цьому ми погоджуємося із висновком про те, що реалізація повноважень прокурора вищого рівня щодо скасування незаконної та необґрунтованої постанови про закриття кримінального провадження, яка відповідно до частини шостої ст. 36 КПК має бути здійснена в межах строків досудового розслідування, є неможливою з огляду на те, що ці строки закінчуються в день ухвалення рішення про закриття кримінального провадження [10].

Отже, із зазначеного вище вбачається, що частина шоста ст. 284 КПК України передбачає повноваження прокурора скасовувати постанову про закриття кримінального провадження не в будь-який час, а виключно протягом двадцяти днів з моменту отримання її копії від слідчого, при цьому норми частини шостої ст. 36 КПК України до даних правовідносин застосовуватися не можуть, тому що останні регулюють порядок скасування прокурором постанов слідчого під час здійснення досудового розслідування.

Однак варто зазначити, що у практичній діяльності трапляються випадки, коли прокурор в порушення строків, установлених частиною шостою ст. 284 КПК України, через два, три місяці або більш значний час скасовує постанову про закриття

кримінального провадження, яке розслідувалося декілька років і по якому було прийнято законне й обґрунтоване рішення про його закриття. Скасовуючи постанову про закриття кримінального провадження, прокурор тим самим відновлює кримінальне провадження, що призводить до повторного кримінального переслідування тих чи інших осіб.

Європейський суд з прав людини (далі – ЄСПЛ) у своїй практиці неодноразово наголошував на тому, що метою ст. 4 Протоколу № 7 є заборона повторення кримінального провадження, яке було завершено остаточним рішенням (рішення у справі «Сергій Золотухін проти Росії», п. 107). При цьому той факт, що рішення не приймає форми судового рішення, на думку ЄСПЛ, не може ставити під сумнів виправдання чи засудження особи, оскільки такий процесуальний та формальний аспект не може впливати на наслідки рішення [10].

Відновлюючи кримінальне провадження шляхом винесення постанови про скасування постанови про закриття кримінального провадження, прокурор у своєму рішенні повинен вказати конкретні підстави, що послугували обставинами для прийняття такого рішення.

На думку О. Марочкіна, підстава прийняття рішення – це те головне, на чому воно ґрунтується, чим пояснюється і виправдовується [12, с. 15].

Здебільшого, скасовуючи постанову про закриття кримінального провадження, прокурор у своєму рішенні зазначає, що така постанова винесена слідчим передчасно, розслідування проведено поверхово, без повного та всебічного з'ясування обставин вчинених правопорушень, про що свідчить непроведення слідчим ряду необхідних слідчих дій, при цьому не вказуючи конкретно, які дії слідчим не було виконано в ході здійснення досудового розслідування даного провадження.

Вважаючи постанову прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження необґрунтованою та такою, що винесена з порушенням двадцяти денного строку на її скасування, перед учасниками кримінального провадження постає питання, як захиститися від подальшого кримінального переслідування з боку органу досудового розслідування? Чи підлягає оскарженню в судовому порядку постанова прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження?

На жаль, чіткої відповіді на дані питання чинний КПК України не містить.

При цьому існує думка про те, що оскільки перелік рішень, дій чи бездіяльності слідчого прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, визначено ст. 303 КПК України і можливість оскарження постанови прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження слідчому судді зазначеним переліком не передбачена, тому вирішення такого питання не входить до сфери судового контролю за діяльністю слідчого, прокурора.

Однак з таким формулюванням ми погодитися не можемо, адже у цьому разі необхідно використовувати положення частини шостої ст. 9 КПК України, що передбачає таке: якщо положення КПК України не регулюють або неоднозначно регулюють питання кримінального провадження, застосовуються загальні засади кримінального провадження, визначені частиною першою ст. 7 КПК України [11, с. 159]. Згідно з п. 17 частини першої ст. 7 КПК України встановлено, що зміст і форма кримінального провадження повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, до яких, зокрема, віднесено забезпечення права на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності [3].

Відповідно до ст. 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен, чий права і свободи, викладені в цій Конвенції, порушуються, має право на ефективний засіб правового захисту у відповідному національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, що діяли як офіційні особи [13].

Сторони кримінального провадження є вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, передбачених КПК України (ст. 26) [3]. Виходячи з аналізу наведених вище норм, убачається, що учасники кримінального провадження вправі звернутися до слідчого судді зі скаргою на постанову прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження відповідно до загальних засад кримінального провадження, незважаючи на те, що в чинному КПК України відсутні відповідні норми щодо цього, адже позбавлення права особи на таке оскарження є обмеженням конституційних прав і свобод громадян або створення перепон для доступу до правосуддя, що є неприпустимим.

І, оскільки постанова прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження породжує настання правових наслідків для учасників кримінального провадження, відповідно така постанова підлягає оскарженню в судовому порядку. Подаючи до суду скаргу на постанову прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження, особа-скаржник повинна її обґрунтувати, зокрема, зазначити, що така постанова: винесена поза строками досудового розслідування, що суперечить частині шостій ст. 284 КПК України; не вмотивована, а саме без зазначення конкретних підстав для скасування постанови слідчого, без обґрунтування висновків про поверховість та неповноту проведеного розслідування, що є порушенням ст. 110 КПК України.

Суд за результатами розгляду скарги на постанову прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження може її скасувати, наслідком чого повинно бути закриття відновленого кримінального провадження.

Водночас в окремих наукових працях зазначається про доцільність у поданій скарзі поряд із вимогою скасувати постанову прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження вказувати і вимогу про зобов'язання прокурора вчинити певну дію, зокрема закрити кримінальне провадження. Так, в

одному з коментарів указується, що одночасно із визнанням рішення, дії чи бездіяльності слідчого, прокурора незаконним або необґрунтованим в ухвалі слідчий суддя може зазначити про те, що він зобов'язує посадову особу усунути допущене порушення, визначивши, яку саме дію необхідно припинити чи вчинити [14, с. 655].

На нашу думку, зазначати у скарзі додаткову вимогу про зобов'язання прокурора вчинити певну дію, а саме закрити кримінальне провадження буде неправильним, оскільки скасування постанови прокурора про скасування постанови про закриття кримінального провадження означатиме закінчення досудового розслідування.

При цьому відповідно до положень частини сьомої ст. 284 КПК України суд постановляє ухвалу про закриття кримінального провадження лише у випадку, якщо під час судового провадження виявляються обставини, передбачені п. п. 5, 6, 7, 8 частини першої та п. 2 частини другої ст. 284 КПК України, а отже, слідчий суддя не наділений повноваженнями зобов'язувати прокурора закрити кримінальне провадження. Зазначений підхід є нічим іншим, як перевищенням повноважень слідчим суддею та втручанням останнього у хід досудового розслідування. Така ситуація є неприпустимою [11, с. 160].

Висновок. Підсумовуючи викладене вище, з метою забезпечення дотримання конституційних прав і свобод громадян у доступі до правосуддя, а також задля забезпечення права на оскарження процесуальних рішень прокурора пропонується внести зміни та доповнення до частини шостої ст. 284 КПК України, в такій редакції: «Постанова прокурора про скасування постанови прокурора, слідчого, дізнавача про закриття кримінального провадження може бути оскаржена в судовому порядку за скаргою заявника, потерпілого, його представника, підозрюваного, захисника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо така скарга подана протягом десяти днів з моменту отримання копії постанови».

Перелік використаних джерел

1. Михеєнко М. М., Нор В. Т., Шибіко В. П. *Кримінальний процес України: підруч. 2-ге вид., переробл. і доповн.* Київ: Либідь, 1999. 536 с.
2. Жмудінський В. П. Закриття кримінального провадження: актуальні питання. *Право і суспільство.* 2018. № 3, частина 2. С. 253–258.
3. *Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI.* URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 14.01.2021).
4. Каркач П. М. *Організація роботи районної, міської прокуратури: наук.-практ. посіб.* Харків: Право, 2013. 336 с.
5. Миронов А. М. Прокурорський нагляд за законністю закриття кримінального провадження. *Право і суспільство.* 2016. № 1(2). С. 159–164.

6. Пащенко К. І. Діяльність прокурора – процесуального керівника під час закриття кримінального провадження у зв'язку з реабілітуючими підставами. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 1. С. 205–210.
7. Валігура Д. М. Оскарження рішення про закриття кримінального провадження під час досудового розслідування. *Юридичний вісник*. 2013. № 2 (27). С. 131–135.
8. Горб Ю. В. Підстави закриття кримінального провадження. *Новели в ст. 284 Кримінально-процесуального кодексу. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2018. № 3. С. 185–188.
9. Азаров Ю. І., Климчук М. П. Проблемні питання закриття кримінального провадження під час досудового розслідування. *Юридична наука*. 2015. № 4. С. 117–122.
10. Трофименко В. М., Клепка Д. І., Глинська Н. В. Остаточність постанови прокурора про закриття кримінального провадження. URL: <https://lexinform.com.ua/yuridychna-praktyka/ostatochnist-postanovy-prokurora-pro-zakryttya-kryminalnogo-provadhennya/>
11. Хрущ О. В. Процесуальна діяльність прокурора під час закриття кримінального провадження. *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. 2017. № 3 (15). С. 155–163.
12. Марочкін О. І. Мотивування процесуальних рішень слідчого: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність». Харків. 2014. 20 с.
13. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. 1950 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
14. Гончаренко В. Г., Нор В. Т., Шуило М. Є. Кримінальний процесуальний кодекс України. *Науково-практичний коментар*. Київ: Юстініан, 2012. 1224 с.

References

1. Mykheienko M. M., Nor V. T., Shybiko V. P. *Kryminalnyi protses Ukrainy: pidruch. 2-he vyd., pererobl. i dopovn.* Kyiv: Lybid, 1999. 536 p. [ukr.]
2. Zhmudinskyi V. P. *Zakryttia kryminalnoho provadzhennia: aktualni pytannia. Pravo i suspilstvo*. 2018. № 3, chastyna 2. P. 253–258. [ukr.]
3. *Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy vid 13.04.2012 № 4651-VI*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (date of application: 14.01.2021). [ukr.]
4. Karkach P. M. *Orhanizatsiia roboty raionnoi, miskoi prokuratury: nauk.-prakt. posib.* Kharkiv: Pravo, 2013. 336 p. [ukr.]
5. Myronov A. M. *Prokurorskyi nahliad za zakonnistiu zakryttia kryminalnoho provadzhennia. Pravo i suspilstvo*. 2016. № 1(2). P. 159–164. [ukr.]

6. Pashchenko K. I. Diialnist prokurora – protsesualnogo kerivnyka pid chas zakryttia kryminalnogo provadzhennia u zviazku z reabilituiuchymy pidstavamy. Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal. 2018. № 1. P. 205–210. [ukr.]

7. Valihura D. M. Oskarzhennia rishennia pro zakryttia kryminalnogo provadzhennia pid chas dosudovoho rozsliduvannia. Yurydychnyi visnyk. 2013. № 2 (27). S. 131–135. [ukr.]

8. Horb Y. V. Pidstavy zakryttia kryminalnogo provadzhennia. Novely v st. 284 Kryminalno-protsesualnogo kodeksu. Aktualni problemy vitchyznianoï yurysprudentsii. 2018. № 3. P. 185–188. [ukr.]

9. Azarov Y. I., Klymchuk M. P. Problemni pytannia zakryttia kryminalnogo provadzhennia pid chas dosudovoho rozsliduvannia. Yurydychna nauka. 2015. № 4. P. 117–122. [ukr.]

10. Trofymenko V. M., Klepka D. I., Hlynska N. V. Ostatochnist postanovy prokurora pro zakryttia kryminalnogo provadzhennia. URL: <https://lexinform.com.ua/yuridychna-praktyka/ostatochnist-postanovy-prokurora-pro-zakryttya-kryminalnogo-provadzhennia/> [ukr.]

11. Khrushch O. V. Protseualna diialnist prokurora pid chas zakryttia kryminalnogo provadzhennia. Naukovyi chasopys Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy. 2017. № 3 (15). P. 155–163. [ukr.]

12. Marochkin O. I. Motyvuvannia protsesualnykh rishen slidchoho: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.09 «Kryminalnyi protses ta kryminalistyka; sudova ekspertyza; operativno-rozshukova diialnist». Kharkiv. 2014. 20 p. [ukr.]

13. Konventsiiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text [ukr.]

14. Honcharenko V. H., Nor V. T., Shumylo M. Ie. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy. Naukovo-praktychnyi komentar. Kyiv: Yustinian, 2012. 1224 p. [ukr.]

ЖМУДІНСЬКИЙ В. Відновлення закритого кримінального провадження: проблемні питання.

У статті досліджуються проблемні питання щодо відновлення прокурором кримінального провадження, закритого за рішенням слідчого.

Звернено увагу на те, що право прокурора скасовувати постанову слідчого про закриття кримінального провадження не входить у строки досудового розслідування, адже вже знаходиться поза його межами, а тому у разі скасування прокурором зазначеної постанови після спливу двадцятиденного строку є порушення частини шостої ст. 284 КПК України.

Ключові слова: кримінальне провадження, прокурор, досудове розслідування, слідчий, постанова, суд.

ЖМУДИНСКИЙ В. Восстановление закрытого уголовного производства: проблемные вопросы.

В статье исследуются проблемные вопросы восстановления прокурором уголовного производства, закрытого по решению следователя.

Обращено внимание на то, что право прокурора отменять постановление следователя о закрытии уголовного производства не входит в сроки досудебного расследования, ведь уже находится за его пределами, а потому в случае отмены прокурором указанного постановления по истечении двадцатидневного срока является нарушением части шестой ст. 284 УПК Украины.

Ключевые слова: уголовное производство, прокурор, досудебное расследование, следователь, постановление, суд.

ZHMUDINSKYI V. Resumption of closed criminal proceedings: problematic issues.

The article deals with problematic issues related to the resumption by a prosecutor of criminal proceedings closed by the decision of an investigator.

It is proved that the investigator's decision to close criminal proceedings can be appealed to the investigating judge or prosecutor within ten days of receiving a copy thereof. However, the prosecutor, to monitor the legality and validity of the investigator's decision, can independently reverse the decision to close the criminal proceedings.

At the same time, an important point in this situation is that the legislation sets a time frame for the prosecutor, namely twenty days, from the moment he receives the decision from the investigator, during which he can check the decision to close the criminal proceedings for its legality and make a decide on its reversal.

Attention is drawn to the fact that prosecutors do not always adhere to the specified twenty-day period and groundlessly reverse legal decisions to close criminal proceedings, referring to Part 6 of Article 36 of the Criminal Procedure Code of Ukraine, which defines the powers of the prosecutor to reverse illegal and unjustified decisions of investigators and subordinate prosecutors within the terms of pre-trial investigation.

It is argued that the prosecutor's right to reverse an illegal and unjustified decision to close criminal proceedings is not included in the terms of pre-trial investigation because it is already outside it, and therefore if the prosecutor reverses the specified decision after the expiration of the twenty-day period, it is a violation of Part 6 of Article 284 of the Criminal Procedure Code of Ukraine.

It is noted that to stop the repeated criminal prosecution of participants in criminal proceedings, it is advisable to appeal the prosecutor's decision to resume criminal proceedings to the court, even though that the current Criminal Procedure Code of Ukraine does not a relevant provision in this regard.

It is proved that if the court satisfies the complaint and reverses the prosecutor's decision to cancel the decision to close the criminal proceedings, further implementation of the pre-trial investigation will be impossible and the resumed criminal proceedings will be closed.

Proposals have been made to improve the criminal procedure legislation in terms of ensuring the right of participants in criminal proceedings to appeal in court against the prosecutor's decision to reverse the decision to close criminal proceedings.

Keywords: criminal proceedings, prosecutor, pre-trial investigation, investigator, decision, court.